

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Spes & Fiducia, Cuius Iudicisqve Dei, Erga Homines In Hac
Vita Existentes, Firmata**

Stengel, Georg

[S.l.], 1645

§. 7. Hæmorrhoiisæ exemplo, Reliquias sacras, diuinitus salutare, esse
venerandas.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49823](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-49823)

S. Ambr.
lib. 6. in
Luc.

S. Ambr.
lib. de Sa-
lomone.
c. 5.

nes, qui sequuntur Christum, & eum tangunt, verè tangere, sed potiùs comprimere: illos verè tangere, qui fide ad Christum accedunt. *Fide tangitur Christus*, ait S. Ambrosius. Hoc ergo fecit mulier, quam idem D. Ambrosius alibi Martham Lazari sororem fuisse opinatur; at Eusebius, & Sozomenus, probabiliùs scribunt, ciuem fuisse Cæsareæ Philippi, quæ postea Saluatori suo statuum, ante ædes, posuerit æternum accepti beneficij monumentum. Quid ergo huic mulieri, quæ à nullo medico potuit curari, fecit Christus? *Conuersus, & iam etiam corporeis oculis videns eam, dixit: Confide filia, fides tua te saluam fecit. Et salua facta est mulier ex illa hora.* Sic curat Christus, quos nemo potest curare: immò, qui multa perpetiuntur à compluribus medicis, & erogauerunt omnia sua, nec quidquam profecerunt, sed magis deterius habebant.

§. VII.

Hæmorrhøisse exemplo, Reliquias Sacras, tanquã diuinitus saluantes, esse venerandas.

Et fieret hoc frequentiùs, si mulierem hanc plures imitarentur, ac saltem, postquam factis experti sunt, in filijs hominum non esse salutem, ad Deum confugerent; aut, si, mo-
re

re huius mulieris, siue humilitate, siue pudore, non audent ipsum Christum compellare, vel retro accederent, & *simbriam vestimenti eius* tangerent; hoc est, illius, vel Sanctorum reliquias venerarentur, de quibus, non minus, quam olim, sæpe etiam hodie virtus sanitatis exit, vt, vbi medicæ manus deficiunt, in cœlo adhuc auxilium esse sciatur. Qua de causa Catholici semper reliquias magni fecere, quas hæretici, qui nec sanctos, nec sancta amant, peius canere & angere oderunt. Calvinus certè mulierem hanc, *indiscreto zelo*, ait, Christi *simbriam* tetigisse, & aliquid in ea fuisse *superstitionis*. Addit, quamuis tactu *simbriæ* sit sanata, factum tamen fuisse singulare, quod non debeat valere ad exempli imitationem; vt idcirco & nos ex reliquijs petamus sanitatem. Ita *indiscretus* Caluino *zelus* est, quod omnes Euangelistæ commendauerunt, dum summa diligentia addiderunt hanc eius laudabilem cogitationem: *Si tetigero tantum simbriam vestimenti eius, salua ero*: immo quod ipse Christus, non solum miraculo, sed etiam verbis approbavit dicens: *fides tua te saluam fecit*. id Calvinus audet *superstitionem* appellare. Sic nempe cum Euangelistis concordat, sic

Act. 5. 14.

consentit cum Christo; vt quod Euangelistæ album vocant, illi sit nigrum; & quod Christus tanquam egregiam & saluificam fidem laudat, ille, velut superstitiosum traducat. Quid aget? num etiam illos incilabit, tanquã superstitiosos, de quibus scribitur: *Magnis autem angebatur credentiũ in Domino multitudo virorum ac mulierum.* Ex quo signo hoc augmentum credentiũ intelligebatur? an ex opere superstitioso? siquidem subiungitur: *ita vt in plateas eijcerent infirmos, & ponerent in lectulis ac grabatis, vt, veniente Petro, saltem umbra illius obumbraret quemquam illorum, & liberarentur ab infirmitatibus suis. Concurrerat autem & multitudo vicinarũ ciuitatum Ierusalem, afferentes egros & vexatos à spiritibus immundis: qui curabantur omnes.* Pari pacto Ephesi virtutes non quasi libet faciebat Deus, per manum Pauli: *ita vt etiam super languidos deferrentur à corpore eius sudaria, & semicinctia, & recedebant ab eis languores, & spiritus nequam egrediebantur.* Interrogo hic Calvinum, an hi omnes indiscreti zeli & superstitionis sint accusandi? interrogo, cur eos Euangelistæ prædicauerint? cur à fide laudauerint? cur sanitas illis miraculo sit conciliata? Indiscretio, superstitio, iniuria Christi

Act. 19.
11.

Christo illata, miraculum non meretur. Cur ergo miraculosè fanati sunt, qui non immediatè Christum ipsum, sed fimbriam Christi, sed Petrū, immo Petri umbram, sed Paulum, immo Pauli *sudaria & semicinctia*, cum morbis suis, adierunt? Nimirum Catholici fuerunt, non Calvinistæ. Quod si, sine Christi iniuria, vtiliter & laudabiliter *concorrebat* Act. 5. 16. *multitudo vicinarum civitatum Ierusalem, afferentes agros & vexatos à spiritibus immundis*, ad umbram Petri, cur non idem hodiè que liceat facere, ad Petri tumbam & ossa, ad limina Apostolorum Romæ? aut etiam Ierolymis, vbi non iam Christi fimbria, sed vestigia, sanguine illius signata & purpurata reperiuntur? Hoc Euangelio conforme est, hoc exemplo mulieris & reliquorum, quos laudant Euangelistæ. Quare Euangelium ipsum tollat necesse est, qui tollit cultum reliquiarum; ne in illud incurrat: *Stultus est, qui, patre cæso, liberis pepercit, cædem patriam vindicaturis*. Nemo igitur animum despondeat: sæpe, vbi nulla ampliùs vis in herbis, aut Podalirijs, vbi nulla ampliùs ars in Galenis, ibi inuenitur, in Sanctorum reliquijs. Sic vult Sanctos suos honorare, vt quemadmodum, *virtutes non quasi libet faciebat* Act. 19. 11.

In Breui-
ario Rō.
1. Maij
lect. 6.

bat Deus, per *MANUM* Pauli, ita etiam fa-
ciat per manum Petri, Sanctorumque alio-
rum. Nam tanta erat quoque Iacobi Aposto-
li *vita sanctitas*, ut *simbriam vestimenti eius*
certatim homines cuperent attingere. utique
non sine corporis, vel animi, vel vtriusque
eximio emolumento.

§. VIII.

*Etiam de aliorum Sanctorum veste virtus,
exit, que morbos sanat.*

Cæsarius
Heister-
bac. lib.
10. c. 6.
mira-
culor.

Ac, ne fuisse ista tantum existimentur;
neque nostris adhuc seculis hic fons miracu-
lorum siccatus est. Passim & agminatim ex-
empla occurrunt. Vnum, pro mille, sed non
absimile, dabo. Retulit nobis nuper Abbas
quidam ordinis nostri, inquit Cæsarius, de quo-
dam Monacho; cui tanta à Domino concessa
est gratia, ut virtute vestimentorum eius
multi sanarentur. Sape, si tamen adhuc vi-
uit, dum fratres vestes eius induunt, vel cin-
gulo se cingunt, sanantur. Quod cum, quo-
dam tempore, eius Abbas considerasset, nec ali-
quid specialitatis in illo vidisset, his verbis eum
secretius allocutus est: Dic mihi, fili mi;
qua est causa tantorum miraculorum? Re-
spondit ille: Nescio, Domine; non plus fra-
tribus meis oro; non plus vigilo; non plus ie-
iuno;